

Čj. UOOU-11619/14-362

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 16. ledna 2015 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost eMarketing CZ s.r.o., se sídlem Lukešova 377, 411 08 Štětí, IČO: 29009529, opakovaně šířil nevyžádaná obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když:

...
...
...
...

příčemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali souhlas s jejich zasíláním a nejsou ani zákazníci účastníka řízení,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 7 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., tedy šířit obchodní sdělení elektronickými prostředky jen za podmínek stanovených tímto zákonem,

a tím spáchal správní delikt § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., neboť opakovaně šířil obchodní sdělení bez souhlasu adresátů, za což se mu v souladu s § 11 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 1.500.000 Kč

(slovy jeden milion pět set tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správním řízením pro podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., v souvislosti se zasíláním obchodních sdělení ve smyslu ustanovení § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., bylo zahájeno oznámením, které bylo účastníkovi řízení, společnosti eMarketing CZ s.r.o., doručeno dne 10. prosince 2014. Podkladem pro zahájení tohoto řízení je písemný materiál, který byl shromážděn v rámci kontroly provedené inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) Ing. Josefem Vaculou ve dnech 7. května 2014 až 6. srpna 2014 a obsah stížností zaslaných Úřadu, které jsou součástí spisového materiálu tohoto řízení.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení, jak na oznámení o zahájení kontroly ze dne 6. května 2014, tak na oznámení o rozšíření předmětu kontroly ze dne 20. května 2014, 11. června 2014 a 29. července 2014, zareagoval vždy obsahově totožnou odpovědí, a to, že veškeré služby v oblasti emailingu objednává u společnosti COMFORT SOLUTIONS INC. a odkázal kontrolujícího přímo na uvedenou společnost. Obdobné vyjádření obsahuje i sdělení účastníka řízení ze dne 10. prosince 2014, kterým reagoval na oznámení o zahájení tohoto řízení. Současně ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení byl v průběhu kontroly opakovaně vyzván k doložení smluvního vztahu mezi ním a společností COMFORT SOLUTIONS INC., přičemž účastník řízení nikdy žádnou smlouvu nedoložil.

Ze spisového materiálu a veřejně dostupných zdrojů prostřednictvím internetu (viz registr WHOIS na internetové adrese <http://www.nic.cz/whois/> a <http://www.eurid.eu/en>) dále vyplývá, že držitelem domén, ze kterých byla obchodní sdělení rozesílána, je v případě domén „.eu“ účastník řízení, společnost eMarketing CZ s.r.o., a u domén „.cz“ je jako držitel uveden jednatel účastníka řízení Martina Cruz, přičemž jako adresa je uvedena adresa předchozího sídla účastníka řízení a jako adresa elektronické pošty je uvedena elektronická adresa martin.cruz@emarketing.name.

K předmětu řízení je nutno konstatovat, že obchodním sdělením se v souladu s § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané účastníkem řízení prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení. Současně je nepochybné, že účastník řízení tato sdělení rozesílal opakovaně.

Dále je nutno konstatovat, že účastník řízení je povinen při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. a, nejde-li o případ stanovený v § 7 odst. 3 tohoto zákona (tedy nejde-li o jeho zákazníky), je povinen dodržovat povinnost upravenou v § 7 odst. 2 uvedeného zákona, dle kterého lze podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, tzn. že uživatel udělil souhlas ještě před samotným zasláním obchodního sdělení.

Souhlasem ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. přitom může být pouze takový projev vůle, který učiní adresát obchodního sdělení vědomě vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti jeho elektronického kontaktu k rozesílání obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu, pro jaký účel a na jaké období je dáván. Ten, kdo souhlas získává, rovněž musí být schopen ho po celou dobu zpracování prokázat.

Ze spisového materiálu nevyplývá, že by účastník řízení disponoval souhlasu adresátů obchodních sdělení s jejich zasíláním, ani je na výzvu Úřadu nedoložil, nebo že by byli adresáti jeho zákazníci. Naopak stížnosti jednotlivých adresátů předmětných obchodních sdělení dokládají, že tomu tak nebylo.

Pokud se účastník řízení odvolává na skutečnost, že rozesílatelem obchodních sdělení je společnost COMFORT SOLUTIONS INC., je nutno považovat toto tvrzení účastníka řízení za čistě účelové, neboť, jak vyplývá z výše uvedeného, držitelem předmětných domén je účastník řízení a současně tomuto tvrzení účastníka řízení nespovídá žádné další zjištěné skutečnosti. K tomu je třeba zdůraznit, že nezákonná činnost účastníka řízení je kontinuální a vykazuje shodné rysy jak v tomto správním řízení, tak v řízení vedeném pod sp. zn. UOOU-09830/13. V předchozím řízení přitom účastník řízení opakovaně argumentoval tím, že on pouze zajišťuje marketingovou kampaň pro svého smluvního partnera, společnost COMFORT SOLUTIONS INC., který měl mít k dispozici souhlasu uživatelů e-mailových adres. Z tohoto důvodu lze považovat jeho změnu argumentace ve vztahu k úkolům a postavení společnosti COMFORT SOLUTIONS INC. za zcela zjevně účelovou.

Na základě výše uvedeného považuje správní orgán za prokázané, že účastník řízení porušil výše popsaným jednáním povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb. a tím spáchal správní delikt podle § 11 odst. 1 písm. a), neboť opakovaně šířil obchodní sdělení bez souhlasu adresátů.

Podle § 12 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. se při stanovení výše pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Při stanovení výše sankce bylo jako ke skutečnosti zvyšující závažnost jednání účastníka řízení přihlédnuto zejména ke skutečnosti, že účastník řízení se protiprávního jednání dopustil opakovaně a musel si být (s ohledem na předchozí kontrolu a vedené správní řízení) vědom, že jeho postup je nezákonný. Dále bylo jako k přitěžující okolnosti přihlédnuto z hlediska intenzity správního deliktu k množství adresátů obchodních sdělení. Za přitěžující okolnost je třeba považovat i to, že k rozesílání nevyžádaných obchodních sdělení docházelo v delším časovém období. Správní orgán za přitěžující skutkovou okolnost považuje též skutečnost, že obchodní sdělení byla zasílána opakovaně i jednotlivým jejich adresátům. Další přitěžující okolností, ke které správní orgán při stanovení výše sankce přihlédl, je skutečnost, že rozesílání obchodních sdělení je součástí předmětu podnikatelské činnosti účastníka řízení, a tím spíše by měl účastník řízení dodržovat příslušné právní předpisy. Po souhrnném zhodnocení všech okolností uložil správní orgán sankci v dolní polovině zákonné sazby.

Správní orgán při uložení sankce vzal v úvahu též usnesení Městského soudu v Praze čj. 5A 72/2014-36 ze dne 4. června 2014, kterým Městský soud v Praze

rozhodl o nepřiznání odkladného účinku žalobě účastníka řízení proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-09830/13-236 ze dne 18. března 2014. Z uvedeného usnesení vyplývá, že sankci uloženou napadeným rozhodnutím nelze považovat, s ohledem na majetkové poměry účastníka řízení, za likvidační. Usnesení přitom obsahuje konkrétní informace o hospodářské situaci účastníka řízení, ze kterých dle názoru správního orgánu vyplývá obdobný závěr ve vztahu k likvidační výši pokuty i v tomto správním řízení.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností, který rozhodnutí vydal, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 16. ledna 2015

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností